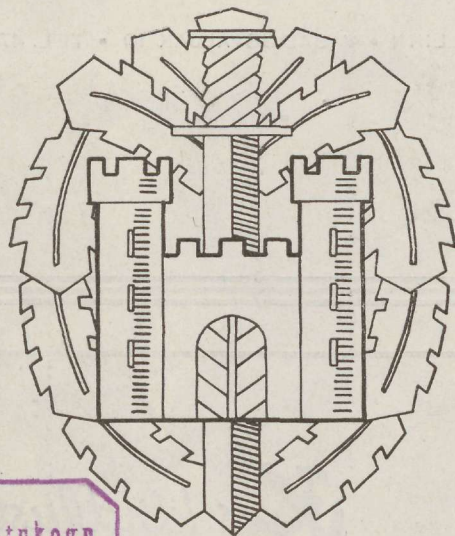

TASUJA

Riigiraamatukogu.

№ 3836:6

~~Sf 5329~~

RÄVALA MALEVKOND

1918—1938

ÜHISTEGELIK - KINDLUSTUSSELT

EKS-MAJA

TALLINN • VABADUSVÄLJAK 10 • TEL. 478-08

*Kes kindlustab oma
elu ja vara*

EKA-S, see toimib enda ja oma
perekonna huvides

Tasuja

RÄVALA MALEVKONNA AJAKIRI

NR. 5. MALEVKONNA XX AASTAPÄEVAL LÕIKUSKUUL 1938

Kindral J. Orasmaa, Kaitseliidu ülem.

Otsekohesem tänu 20 a. vältel tehtud töö eest

Kol.-ltn. K. Saar, Harju maleva pealik.

Kui muistsed rävalased vapralt ja üksmeelselt kaitsesid oma maad ja rahvast vaenlaste vastu, ehitades ajaloolised Iru- ja Lindanisa linnused (kantsid), siis praegune rävalaste põlv on vapralt kaasa aidanud ja kaasa töötanud iseseisvuse saamisel ja säilitamisel, Vabadussõja päevil rindel ja rinde seljataga, julgeoleku ja rahu kindlustamisel 1. detsembri sündmuste ajajärgul kui ka hilisematel aegadel.

Rõõmuga peab märkima, et malevkonna juhtivad inimesed ja organid pole mitte üksi piirdunud üldkavades ettenähtud õppustega — tegevustega ja õppetegevusviisidega, vaid on algatanud uusi õppe-tegevusalasid ja viise. Mõned malevkonna algatused õppustest-tegevustest on osutunud niivõrd elulisteks, et nad teatud muudatustega üle kaitseliidu eluõiguse saanud (jagude vahelised lahingväljaõppe võistlused) või ühes ja teises kohas tarvitusele võetud (punkti võistlussüsteem).

Mitmekesine, vastutusrikas ja ennast ohverdav kaitseliidu töö-tegevus 20 aasta jooksul, mitmesugused uued algatused ja ettevõtted ning nende ellu rakendamine, on nõudnud malevkonna pere liikmeilt süvenemist kohustesse ja ülesannetesse, heatahtlikku, truu ja ustavat kohuste ja ülesannete täitmist.

Otsekohesem tänu tehtud töö ja nähtud vaeva eest 20 a. kestel kõigile praegustele ja endistele pealikutele, juhtivatele isikutele, juhatustele ja malevlastele, eriti aga kõigile kaitseliitlastele, kes algpäevist peale on malevkonna ridades auga eeskujulikult tegutsenud!...

K. S A A R,
kolonel-leitnant,
Harju maleva pealik.

Tahame vabatahtlikult olla valvel

Kui võrrelda kaitseliitu algaastail ja praegusel silmapilgul, siis on vahe vägagi suur. Ühel pool viletsalt varustatud, halvasti relvastatud vabatahtlike salgakesed koos sunniviisil sõjaväkke võetud, kuid sõjaväe jaoks mittekõlvlikeks tunnustatud meeskodanikega, ainukese tunnusena käeside ja nüüd: suurelt osalt ilusates vormiriietes, korralikult relvastatud ja väljaõpetatud meeskond.

Selle suure muudatuse ja edenemise juures oleme aga ühes küsimuses endised: tahame vabatahtlikult olla valvel oma vabaduse ja iseseisvuse eest. Kuigi Rävalla maapind on liivane ja paepealne, siiski on see meie oma ja meile armas Juba vanal ajal on meie esiisad seda kehva maapida kaitsnud ja väetanud oma higi ja verega, sama tahame meiega teha.

O. Suursööt, maleva pealiku abi.

Selleks Rävalla meestele ja naistele palju jõudu ja edu.

O. SUURSÖÖT.

20. a. vabatahtlikku kodukaitse tööd

Rävalla malevkond on jõudmas 20. eluaasta-tulba juurde, kuna käesoleva aasta sügisel, täpselt 11. novembril 1938. a. täitub 20 aastat kaitseliidu tegevuse algusest. Tegelikult tegutses KL põrandaaluse organisatsioonina augustikuust 1918. a., kuid avaliku organisatsioonina 11. novembrist 1918. a. öösel.

Ka Rävalla malevkonna algaasta tuleb lugeda sellest ajast, toleaeagne Linnaümbruse jaoskond, hiljem malevkond, ja alates läinud aastast käesoleva ajaloolise nimetusega. Kaitseliidu jaoskonnad allusid tol ajal Maakonna Kaitseliidu ja Miilitsa Ülema alla. Alates 2. veebruarist 1919. a., mil määrati n.-ltu. Putmaker Tallinna linna-

ümbruse kaitseliidu ülemaks, on malevkonnal juba iseseisev kuju.

3. detsembrist 1924. a. algas malevkonnas uus ajajärk, mis päeval toleaeagse Rahvaväe Ülema major Saulep'i — VR II/3 — poolt relvastati esimene kompanii Sauel. Sellest päevast on organiseerimise töö kestnud pidevalt ja hoogsalt tänini ja kestab ka edasi.

Rävalla malevkonna pealikuks, arvates 1925. a. kuni 1934. a. oli Harjumaalooja major Saulep ja alates 1934. a. ltn. E. Heinaru — VR II/3.

Malevkond on oma tegevuses olnud järjekindel, pole põlatud raskusi ega vaeva. On oma ridadesse koondanud kogu linnaümbruse teguvõimsa ele-

Rävala malevkonna pealik lt. Enn Heinaru.

mendi, on organiseerinud noorte koon-
dised ja toetavliikmete pere ja on oma
väljaõppelt jõudnud tunnustatud sei-
sukohale. Malevkond on nüüd valmis
oma lippu vastu võtma ja selle all ka
võitlema. Koos meeste ja noortega on
arenenud ka naisüksused. Kohe pärast
detsembrit 1924. a. koondusid üksuste
juurde naised, kes hiljem moodustasid
endast jaoskonnad, kes toitlustamise
ja sissetulekute hankimise vaeva on
võtnud meestelt ja kelle kaasabil on
võidudki jõuda nii kaugele. Naiste
energilised käed on kogunud ka ma-
levkonna lipu jaoks niidid, naised on
selle valmistanud ja malevkond on
uhke, võides lippu tõstes tänada oma
naisi selle töö eest. Lippu on naised
oma hinge sisse õmmelnud, seal hoia-
me ta alal. Lipuriiet ümbritsevad nar-
mad on toonud meie majanduspealik
Roosma, kuna lipuvarras ja KL
embleem seal otsas on annetatud meie
lugukeetud Harjulase, Harju Maleva

pealiku abilt O. Suursõõlt. Nii
niit-niidi järigi on kantud kokku lipu
tarbed ja sellest saanud ilus lipp, sa-
ma, kui üksikutest kaitseliidu liikme-
test on koondunud tugev kaitseliit kui
tervik. 20 aasta jooksul on malevkonn-
ast lahkunud mitmedki liikmed. On
olnud noori elujõulisi mehi, kes väsi-
sid tööst, kuid on rida mehi, kes koos
malevkonnaga pühitsevad oma 20-
aastast KL tööd. Ja ikka tublimaid me-
hi, naise ja noori koguneb malevkonna
ridadesse, kes valmis on kaitsma kal-
list kodu.

Malevkonna üksuste juhtivad jõud
on kõik energilised, tublid inimesed.
Malevkonna eripealikute kogu on
väärt omal alal ja see ongi tagatiseks,
et ka edaspidi ei raue malevkonna
tahe ega nõrgene tema vaim.

Malevkonna koosseisu kuulub
12 mees-, 10 nais- ja noorte üksust,
kokku üle 1500 liikmega. Malev-
konnast on moodustatud tubli lahing-
pataljon Vabadussõja veteraani major
A. Kulasalu VR. II/3 juhtimisel.
Malevkond on soetanud endale väär-
tusliku väliköögi ja telgid, on loonud
oma orkestri ja majanduse. Malev-
kond võib oma sõprade ringi kuulu-
vaks lugeda parimaid Eesti poegi ja
tütreid.

Malevkonna 20. aastapäeva tähisel,
esitades malevkonda oma K. L. kõrge-
matele juhtidele kui ustavat ja riigi-
truid üksust, palun edasi anda meie

Rävala malevkonna juhatus.
Vasakult: Juhatuselise liige J. Edesalu,
malevkonna pealik lt. E. Heinaru VR
II/3 ja juhatuselise liikmed lt. A. Edusaar
ning A. Uudna.

ÜKSUSTE PEALIKUD JA ESINAISED.

ESIMENE RIDA (vasakult): Nabala jaoskonna esinaine Hilda Maaran d, Iru jaosk. esinaine Helene Tomingas, malevkonna piirkonna instrktor kapl. Arnold Välja, malevkonna pealik leitn. Enn Heinaru VR II/3, Harju maleva pealik kolonel Kristjan Saar, malevkonna käsunduspealik Konstantin Kirsimägi, Pääsküla jaosk. esinaine Liisbet Kristal, Saue jaosk. esinaine Hilda Mere.

TEINE RIDA: Saku kompanii pealik Aleksander Buström, Nabala üksikrühma pealiku esindaja Ed. Randoja, staabi kompanii pealik Albert Edusaar, Rae üksiku rühma pealik Kusta Põldmäe, noorkotkaste malevkonna pealik Jaan Lõoke, Iru kompanii pealik ja Iru linnuse ülik Hindrek Kivikangur, Mõigu üksiku rühma pealik August Root s, Saue kompanii pealik Aleksander Sams ja Pääsküla üksiku rühma pealik Karl Kristal.

riigi valitsusele kinnituse meie valmisolekust kaitsta oma kodu ja meie armastatud esimesele Vabariigi President K. Päts'ile meie lugupidamisavaldus ja töotus, jääda ustavateks eestlasteks, kes tahavad olla väärt oma ilusat kodumaad.

Siinsamas kinnitan, et malevkond ei jää seisma senistele saavutustele, vaid tahab edasi areneda, edasi koondata oma ümber kõiki Rävala malevkonna kodanikke, kus igaüks oma võimaluste piires ja üle selle töötab kaasa riigi ülesehitamisel.

E. HEINARU,
Ltn,
Rävala malevkonna pealik.

Tunnistus
Selle ettevõtjate on Saue valla
piirides Resland ja Sams
kui kaitse liidu liige ning
on tal õigus oma tegevuse
üksuse piirides
Saue 24. Veebruar 1911 Juhat Põno

Kaitseliidu algpäevilt säilinud dokument, mis välja antud jõululaupäeval 1898 Saue valla kaitse liidu jaoskonna poolt pealik A. Samsile.

MALEVKONNA ERIPEALIKUTE KOGU.

ESIMENE RIDA (vasakult): noorkotlk. malevk. pealik Jaan Lõoke, õppepealik major Karl Lind, juhatuse liige leitn. A. Edussaar, malevkonna pealik Enn Heinaru, malevkonna laekur ja spordipealik A. Uudna, instr. kapt. A. Välja, gaasikaitse pealik A. Sachsendahl.

TEINE RIDA: revisjoni komisj. liige Aug. Roots, malevkonna sekretär Kaarel Lepik, rev. kom. esimees ja sidepealik Jakob Tintse, malevkonna pataljoni abipealik major Mihkel Kulasalu ja malevkonna adjutant Endel Mändmets. Puuduvad pildilt malevk. pealiku abid: major Moorma ja Vellner, pataljoni pealik major Aug. Kulasalu, majanduspealik Reintalu, tema abi Roosma, varahoidja Koppel, vaimulik J. Aunver, juriskonsult Pikre, malevkonna insener Ambros, tehnik Maas, veterinaar plk. Mötus, propagandaplk. Milvere ja Margna.

Malevkonna 1938. a. esinduskogu.

Jäägu Rávalas alaliselt püsima vabadussõjaaegne vaim

Praegune Rávala — endine Tallinna ümbruskonna — malevkond tekkis ja organiseerus Eesti rahva ajaloo suurimal hetkel — Vabadussõja päevil.

Noored ja vanad, samuti kõik need, kellel ei olnud võimalust võidelda rindel vaenlasega silm silma vastu, koonduisid kaitseliidu ümber, et tagada julgeolekut tagalas ning teostada ametiasutuste, riigivarade ja tähtsamate liiklemispunktide julgeoleku valvet. Kõikjal käib kibe sõjaline õppus. Vaevalt möödub argipäeva õhtu või pühapäev, kus ei olda vaveteenistuses või kus ei koguneta küladena või valdadena riviõppustele, õppelaskmistele ja lahingharjutustele maastikul. Sellele järgnevad süstemaatilised linnaümbruse kaitseliitlaste sõjalised õppused Nõmmel. Ei juttu väsimusest ega tunta tühimust! Noored kõrvuti hallhabemikudega võistleavad relva käsitlemise oskuses.

Vabadussõja päevil tekkinud algrakukesest on võrsunud tugev, elujõuline Rávala malevkond. Kahekümnendal juubeliaastal olgu tunnustatud need pioneerid, kes malevkonna asutamisel esimesi kive kokku kandsid võimsa omakaitse organisatsiooni alusmüüri loomiseks, samuti kõik need, kes järgnevalt ja praegu panevad kätt külge

Ed. Butmaker, kolonel.

selleks, et Rávala malevkonna võimsust ja lahinguväärtust tõsta.

Kasvagu Rávala malevkond ja jäägu temas alaliselt püsima vabadussõjaaegne vaim.

Tallinnas, 6. aug. 1938.

ED. PUTMAKER,
kolonel,

Nõmme ja Tallinna ümbruse
vabadussõjaaegne kaitseliiduülem.

Malevkonna sünnipäevilt

Pärast vabadussõjas saadud haavade paranemist sain 1921. a. juuni kuul määratud, kui vana kaitseliitlane, Tallinna ja Harju maakonna Rahva- vää ja Kaitseliidu Ülemaks. Minu tegevusse astumisel ei tuntud kaitseliidu järgi, aegade normaalseks muutumisel, suurt tarvidust, ja kus asja-

huviline juht puudus, seal tuli üksus, millede tegevus sel ajal ainult mõnes laskeharjutuses seisis, likvideerida. Sarnaselt sai mitmes vallas talitatud, aga oli ka palju valdu, kus kaitseliit vahetpidamata töötab, tänu kohalikkudele riigitruimatele kodanikkudele. Üksuste likvideerimisel koguti sõja

E. Saulep, major.

ajal ja enne seda rahvale välja antud relvad ja laskemoon, pitsatid, templid ja kirjad minule alluvasse asutusse.

1924. a. sügisepoole suvet, mil märgata oli enamlaste intensiivsemat tegevust, alustasin uuesti kaitseliidu üksuste formeerimist.

Pärast 1. dets. sain korralduse ametlikult kaitseliitu uuesti formeerima hakata. Nüüd ei olnud enam raskusi juhtide leidmisel. Riigitrüüd kodanikud tulid, nähes enamlaste urgitsusi, ise end organiseerijateks pakuma. Kus aga sarnaseid ei leidunud, seal võttis kohalik omavalitsus algatuse oma kätte ja varsti tegutsesid kogu maal jälle kaitseliidu üksused.

1925. a. alul, kui kaitseliidu põhikiri Vabariigi Valitsuse poolt kinnitati, muutus Harjumaa kaitseliit Kaitseliidu Harju malevaks ja tuli hakata selle allüksusi korraldama, millede seas oli ka Linnaümbruse malevkond.

Linnaümbruse malevkonna asutamisel võtsin selle organiseerimise enda peale, arvestades seega, et koha-

pealsed juhid tulevad nii-kui-nii maleva staabi ja seal saavad ka ühtlasi malevkonna asju õiendada.

Et sel ajal üksusi otse maleva varustas, oli malevkonna staabi töö väike ja seisis peamiselt väljaõppe, niihästi rivilise, kui ka sõjalise, mõne suurema taktikalise õppuse, laskeharjutuse, sportlase võistluse ja laagrite korraldamises. Samuti sai ka peetud malevkonna aastapäevi iga aasta ise kohas, milledest majanduslikult õnnestus kõige paremini esimene aastapäev, mida peeti Tallinna tolleaegses näituse aias.

Sarnaselt läks elu kuni 1934. a. kevadeni, millal olude sunnil malevkonna juhi kohalt lahkusin.

Nüüd, kus malevkond 20. aastapäeva pühitsedes, suurearvuliseks ja tugevaks kodukaitse üksuseks on sirgunud, soovin malevkonnale ja tema juhtkonnale suupäeva puhul edu, õnne ja raugemata jõudu veel intensiivsemaks riigi julgeoleku tööks.

Üksnarmes,

11. juulil 1938. a.

E. SAULEP,
eramajor.

Pealik piipu popsutades:

Egas Rävalla meestest ja naistest puudu tule. Endalgi kodus perenaine, tütar ja 6 poega, kes kõik kaitseliidus kaasa tömbavad.

Kehalisest kasvatus- sest malevkonnas

Sport kaitseliidus ei ole ilusport ega rekordite jaht, vaid ta sisaldab kombineeritud spordinumbreid, mille siht on meest arendada ja karastada kooskõlas kodukaitse ülesannete ja sihtidega.

Rävala malevkond truuks jäädes neile üldistele kaitseliidu põhimõtetele, on omaks võtnud nn. massisporti propaganda, seades kehalise kasvatus eesmärgiks järgmised ülesanded:

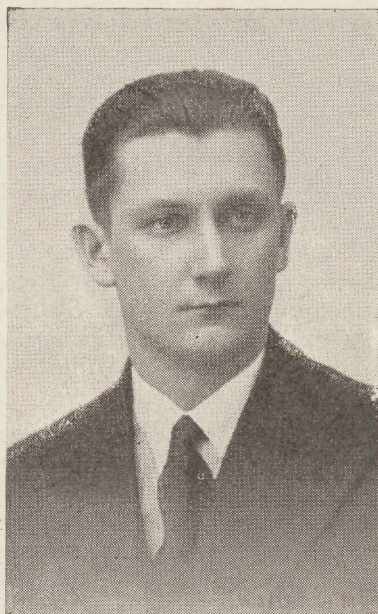
1) kasvatada oma liikmeid kehaliselt tublideks kaitseliitlasteks ja

2) arendada, õhutada ja levitada kehalist kasvatust kaitseliitlaste peres kui ka väljaspool seda.

Nii on peamiseks põhimõtteks siin, et sport tungiks massidesse, kus tippmeeste rekordsaavutused jäävad juba kohalike spordiseltside hooleks. Nii ongi kaitseliit väljakujunenud sportlaste taimelavaks.

Talisporti aladest leiab harastamist peamiselt suusasport, mis laseb end hästi rakendada luure- ja sideteenistusse. Et see spordiala tõusul on, näitab malevkonna suusatamise esivõistluste osavõtjate arvu tõus. Uudsusena oli kavatsusel korraldada käesoleva aasta veebruaris malevkonna suusapäev, mille vastu erilist huvi tunti ja rohkearvuliselt üles anti, mis aga kahjuks ilmastikuoludest tingituna oldi sunnitud ära jätma.

Vaatamata sellele, et malevkonnas pole kunagi rõhku pandud rekordsporstile, on siiski malevkonnast võrsunud rida tuntud suusasportlasi. Olgu nimetatud E. Siitan'i, Ev. Särak'u, J. Särak'u, Ev. Tartu ja J. Tartu nimed, kes kõik on praegu Eesti kandvamaid suusasportlasi. Noorte juurdekasvust ei tohiks ka muret tunda, arvestades rohkearvulist osavõtjate arvu noortekotkaste suusatamise esivõistlustest. Rohkearvulise osavõtjate

A. Uudna.

arvu üle ei saa aga kiidelda sel alal naiskodukaitse ridades, kuid arvesse võttes viimaseaegset suusavalmistamise propagandat ja suuskade tellimise arvulist tõusu, tahaksin loota, et sealgi peatselt võistlejaid küllaldaselt leidub.

Teistest spordialadest võiks elujõulisena nimetada veel maadlust, kus vanade malevkonna veteraanide N. Karklin'i, V. Froomann'i, E. Männis'e, A. Lõhmus'e, A. Kõllo ja teiste järglasist muret ei pruugi tunda.

Poksi- ja tõstesporti alal midagi nimetamisväärset aga tehtud ei ole, mis tingitud peamiselt tõstekangide, poksikinnaste ja treeningukottide puudumisest. Et eelpoolnimetatud sporditarbed võrdlemisi kallid, ei ole nüpea loota nende spordialade levikut malevkonnas.

Mis puutub kergejõustikku, siis on malevkond sel alal tüki tõhusat tööd teinud. F. Tungal, R. Sams on nimed, kes keskmää jooksjate edetabelis

on esimeste seas. Samuti võis eelmise aasta Eesti paremustabelis leida kümne esimese seas E. Levikovi nii kõrgushüppes kui ka kolmikhüppes ja A. Romeldit odaviskes. Noorte juurdekasv näitab hoogsat tõusu, kusjuures silma torkab eriti viskajateheitjate tublid tagajärjed. Ikka enam pinda võtma hakkab kergejõustik naiskodukaitses, kus nii mõnigi saavutus on nimetamisväärt. Nii A. Schmidt kui ka L. Lepik võiksid korraliku treeningu juures mõndagi üllatuslikku saavutada.

Ei saa vaikides mööda minna ka pesapallist, kui lootusihellitavamast malevkonna spordialast. Saku noored on sel alal mööda rühkinud vanadest, olles parimaid pesapalli meeskondi Eestis.

Ka võrkpall on teinud suuri edusamme tänu välisplatside korraldamisele. Maleva võrkpalli esivõistlustel on Rävalla malevkonna parimate üksuste meeskonnad platseerunud alati esimeste hulka. Klassi omaette moodustavad viimasel ajal Iru ja Mõigu meeskonnad, kes võrkpalli alal tüki tõhusat tööd teinud. Ka naiskondade mängutase näitab tõusu, kusjuures malevkonna esivõistlustest osavõtjate naiskondade võimed on enam-vähem võrdsed olnud.

Lõpuks kõike kokku võttes julgen tõendada, et malevkonna sport on õigeis roobastes, kusjuures sõjalise iseloomuga võistluste kõrval on jäetud küllaltki vääriline koht kõigile eelpool nimetatud spordialadele.

A. UUDNA,
malevkonna spordipealik.

Kaitseliit ja meie muinasaeg

Kaitseliidu kõrgete eesmärkide hulgas on seni olnud ka meie vanade eesti eluviiside ja traditsioonide säilitamine. Selle tõttu mina arvan, et kaitseliit võiks palju kaasa aidata ka meie ajaloo uurimise töös. Üheks suureks alaks on siin kohanimed. Seda ka Rävalla. Siit leiame linnamäe, linnapaja, linnapere, linnavälja, linnaaru, linnakooli, maardu, maavahe, maapaju, maastu, maa-kriidi, verioja verisoo, tapi, tapiste, hiie, hiemäe, hiietamme, kalme, kalmete, külaase, külavanema jne. nimed.

Erilist tähelepanu väärivad aga meie ajaloo suurpaigad, vanad linnad, linnused ja kantsid. Rävalla alal leidub neid 10 ümber. Neid hoida ja kaitsa, nende uurimiseks kaasa aidata — see peaks iga kaitseliitlase ja kogu kaitseliidu ülesanne olema. Rävalla pikk rannik on ajaloo palju tähtsaid sündmusi üle elanud, mille kohta meie teadmised liig kasinad. Sellepärast on Rävalla malevkonnal palju võimalusi kaasa aidata oma kodumaa ajaloo paremaks tundmiseks

Paul Mägi,
Harju aj. maavalitsuse abiesimees.

Harju maavalitsuse abiesimees P. Mägi.

Edasi sihtide poole

Muistne (Rävala) „Iru“ linnus on jälle elustumas omades malevkonna võrra kaitseliitlasi ja mitu jaoskonda naiskodukaitsjaid. See kaitsevägi ei kahane, sest noorkolkaste ja kodutütartade näol tihenevad read aasta-aastalt.

Et olla väärilised järglased ajaloos eelkäijatele, peame end töös ja eluvõitluses karastama, tõsist kodukaitse vaimu kasvatama ja hädadele harjuma olse näkku vaatma.

Iga päev veeretabki meile ülesandeid sülle, millede lahendamine esialgul paistab raskena, kuid tahtejõudu kogudes ja ühiselt töötades osutuvad kõik täidetavaks. Peale isiklikkude kohustuste ja elumuredega võitlemist on kõige suuremaks rahuluduseks, kui suudad kodumaa üldsuse kasuks midagi korda saata. See on õnn ja auasi!

Silmad võivad pisarduda vaimustusest, kui näed kaitseliidu suure aate teenistuse lipu all seismas isa kaitseliitlasena, ema naiskodukaitsjana, nende poegi teravate pilkudega noorkotkastena ja tütreid säravate silmadega kodutütardena. See pilt annab reaalse jõu ettekujutuse eestluse kodukaitsesest.

Veel mitte pole kõik eestlased sarnaselt koondunud kaitseliidu lipu alla, veel mitte ei saa rääkida täisväärikusest olla esivanemate järglased, veel peab enne palju kurtisid kuuljateks ning pimedaid nägijateks saama.

Loodan, et Rävala malevkonna uus lipp, mis sümboolselt linnuse võitma-

Esinaine Irene Kirsimägi.

tust tulevikus peab kindlustama, suudab oma raadiuses koguda eestlased enese ümber kodukaitse tööks suurimal määral. Igaüks meist töötab oma aja, annab üldsuse kasuks, mis keegi suudab; järglased täiendavad seda andi ja seepärast ärgu segagu aate teenimist isiklikud vahekorrad, need kaovad ühes inimestega ajamerre, vaid kodumaale, heldele ja pühale tuksugu meie südamed ja töötagu mõistus ning käed.

IRENE KIRSIMÄGI,

Rävala mlvk. Nkk. jsk. esinaine.

N.-Jõesuus, 18. VII 38.

Mälestusi K. L. algpäevilt 1918

Vabanedes Saksa sõjavangist 18. juulil 1918., saabudes Tallinna, ilmusin kindral Põder'i juurde, et kuulda saada, mis teha ja kuidas olla, kuna okupatsiooni võim valitses veel kogu

maal. Kindral Põder'ilt kuulsin, et on kavatsus organiseerida tasa-pisi kaitseliitu, koguda sellesse ainult kindlaid, ustavaid mehi, varustada sõjariistadega ja oodata korraldust, kuna ei ole

Malevkonna lipp

Tänavu, malevkonna 20. aastapäeval, malevkonnale annetatav lipp on hariliku lipu suurune 150 sm pikk ja 100 sm. kõrge. Lipu vasak pool on Harju maleva lipu sarnane. Lipu paremal pool küljel, mis värvilt rukkilille-sinine, on ülaltoodud hõbehall kujutis. See on võetud malevkonna embleemilt.

võimatu, et ühel päeval võib sõjalist jõudu tarvis tulla.

Organiseerimise kohaks määrati Viru-Nigula ja kästi pöörata Rakverre hr. Kruusimägi poole, kes korraldab võimalusi kohapeal tegutsemiseks. H. Kruusimägi kaudu sain teenistuse okupatsiooni võimude juures asjaajajana varustuspunkti Viru-Nigulasse, milles tuli tegemist teha kogu rahvaga, kes pidid varustuse kasutamiseks hankima load.

1. aug. 1918. a. algas tegevus ja mõne nädalaga oli ustavaid mehi 30 kogutud. Tallinnaga ühendust pidasime kulleritega, kirjadeta, ainult suuliste teadete järgi. Saksa vägedelt sai osta mitmesuguseid sõjariistu, mis sõdurid müüsid, kui arvestamata asju. Sai sõbrustatud Saksa sõjameestega, et tarbekorral teadlik olla nende meeoluga. 11. nov. 1918. a. öösel,

kell 12 tuli kuller Tallinnast ja teatas, et käsk on võimu oma kätte võtta ja asuda avalikult tegutsema. Pearõhk tuli panna sellele, et sakslased ei saaks välja viia vilja ega loomi.

Et järgmise päeva hommikul oli suurem loomade ja vilja laadimine Kabala jaamas, siis sai öösel teede peale vahid välja pandud, kes talumehi koormatega koju tagasi saatsid. Juba kell 0200 olid korraldused laiali ja mehed väljas. Hommikul kella 6 ajal said kohapealsed okupatsiooni võimud teada, et on sõjariistus mehed väljas ja tulid areteerisid minu, kui korraldaja. See vangipöli ei kestnud rohkem kui kella 8-ni, siis tuli ametlik korraldus, anda Eesti kohapealsele komandandile korrapidamise võim üle, sest okupatsiooni vägi oli otsustanud ära minna. Sellest päevast alates algas avalik K. L. tegevus.

Kaitseliitlased tulid kokku, tehti harjutusi ja õppusi ja peeti korda. Saksa sõdurid olid rõõmsad, et said ära minna, sest, nii seisid Viru-Nigulas raskekuulipilduja kompanii mehed, kes koosnesid elsaslastest — poolprantslastest ja kes ütlesid, et oleme küll Saksa jaoks sõdinud, aga kas ühelegi elsaslasele on annetatud ka raudrist — seda pole. Et oli karta Vene dessanti, siis tuli sakslastega sõbrustada, et vajaduse korral neilt relvi saada ja ka abi. Ei läinudki kaua, kui tuli käsk asuda Mahu ja Kalvi randa võimaliku dessandi vastu. Kutsusin Saksa kompanii ohvitseri kaasa oma kompaniiga, või andku meile kuulipildujaid, aga need ütlesid ära. Kartsid, et mehed ei tule. Kui ma ütlesin, et mehed on nõus tulema, ütlesid, — eks siis viige, ja lõpetasid jutu. Läksin Saksa sõduritega rääkima, need ütlesid, et noh,

Teie olete kohapealne ülemus, kui käsete, eks lähme — ja rakendasidki hobused ette ning hakkasime liikuma Kalvi mõisa — üheskoos Saksa kompanii ja kaitseliit. Jõudes poolele teele Dүүkri mõisa kohale, nägime, et Saksa ohvitserid järgi ratsutasid. Jõudsime Kalvi mõisa, seadsime kuulipildujad mere äärde, ikka 2 tükki koos, iga 5 klm taha ja jäime ootama. Episoodina olgu öeldud, et üks noor pull pidi Kalvi mõisa karjast oma elu jätma, et sõdurid süüa saaks, ja seda tegime vajadusest tingituna, sest tolleaegne Kalvi mõisa abivalits. R ä t s e p (praegu sõjaväeametnik Sõjavägede Staabis) oli üks esimesi kaitseliitlasi, aitas korraldada seda asja. Saksa ohvitserid ei võtnud korraldustest osa, vaid olid ainult pealtvaatajateks.

Käisid ka kord Vene kerged sõjalaevad, vist miinilaevad, ranna lähedal, kuid sõjategevust polnud.

Nii möödus aeg. Pühapäeviti tegime õppusi kõigile meestele kuni 45 a. vana, pärast kirikuteenistust, ja see läks korda, olgugi, et vastuhakkamisi tuli. Aga 30 kaitseliitlase tõsised näod ja laetud relvad sundisid ka tõrksad tegevusse. Siis kadusid sakslased ja detsembri alul oli käsk ilmuda kaitseliiduga Rakverre 5. polgu käsutusse. Jõudsime Rakverre 8. detsembril 1918. a. olgugi ainult 13 meest 30-st, kuid need mehed löid ka lahinguid kogu vabadussõja või langesid kangelastena. Mäletan, üks kaitseliitlane Abel Palk tegi vabadussõja kaasa oma hobusega, Koila külast kaitseliitlasena sepp Kitsel oli hiljem 5. polgus veltveebliks jne. Muuseas oli ka kaitseliidu ridades Viru-Nigulas elutsev, hiljem Riigikogu liige, J a a n i s. Kaitseliidu esimeseks juhiks oli Virumaal hr. A r e n, ühtlasi ka miilit-saülemaks.

ENN HEINARU,
malevkonna pealik.

Pealik: Paneme piibud põlema ja lähme vaatame, mis rahvas teeb.

Adjutant: Piibu popsutamise asemel võtan parem piibu orgi kaasa, lähneb ehk pealikul vaja.

Tööst ja tegevusest

Rävala malevkonnas on tehtud palju tööd nii sõjalise väljaõppe kui seltskondlikel aladel.

Kõiki kogumisi, õppusi, nendeks ettevalmistamise päevi ja tunde, samuti seltskondlikel aladel pidusid, nende ettevalmistamiseks kooskäimisi, nõupidamisi ei suuda keegi lugeda. Ei ole ka nende kohta peetud mingisuguseid aruandeid 20 aasta jooksul.

Kuid kõigil, kes selle aja jooksul malevkonnas on tegutsenud, on olnud ainult see teadmine, et on saanud sellega kasulik olla malevkonna elu arendamiseks ja seega meie riigile ja rahvale kasu toonud.

Kõik manöövrid, taktikalised õppused, laske-, lahinguväljaõppe-, spordi-, patrullvõistlused, laagrid jne., mis maleva tegevuskavas ette nähtud ja pidamisele on tulnud, on malevkond kõik kaasa teinud ja neist osavõtmine on olnud väga elav.

Vähe veel sellest. Malevkonna pealiku algatusel on välja töötatud ja maksma pandud võistlusmäärused, mis haaravad kõigi üksuste, naiskoduk. jsk., pealike ja malevlaste tööd ja tegevust, neid vastavalt hinnates.

Malevkonnas kõik sünnib võistluse tähe all. Iga naiskoduk. jsk., üksus, iga kaitseliidu liige, nii pealikud kui malevlased teavad, et kui nad tegutsevad, seda arvestatakse. See on toonud elavust, andnud tagajärgi. Kui on igal ühel teada, et tema väljatulemine õppustele, kogumistele jne. saab arvestatud, siis püüab igaüks mitte puudu-

Kapt. A. Välja

da, et saada isiklikult paremini hinnatud ja ka sellega üksust paremale kohale viia.

Palju uusi üritusi on malevkonnas alatud selleks, et kaitseliidu õppetegevust ja samuti kõiki kaitseliidu kohustusi täita eeskujulikult.

Malevkond võib oma 20. aastapäeva pühitseda teades, et palju tööd on tehtud oma riigi ja rahva kasuks. See töö on kõrgemate pealike poolt hindamist leidnud.

A. VÄLJA,
kapten,

Harju Maleva vanem instruktor.

Malevkonna orkester

Rävala malevkonnal on ka oma puhkpillide orkester, mis töötab Villem Aru juhtimisel. Orkestrit on kutsutud esinema isegi Tartumaale. Tema ettekannetega on jäänud väga rahule vaatamata orkestri noorusel.

Kaks Laiuse meest on sel puhul ajanud oma vahel järgmist juttu:

1. mees: Kuule, Andres, miks sel Tallinna pillimehel see vask pill ei ole nii kringlis keeruline kui oli sel Tartu korneti puhujal, kes läinud kuul siin mängis.

2. mees: Aga, Mikkel, kas sa pole pannud tähele kui kangesti see Rävala mees ka puhub. Küll ta on oma pasunal mõne keeru puhunud sirgeks.

Katte alt taas väljatoodud

Majanduspealik J. Reintalu

Eesti muistset priiuspõlve taga leinates, hüüab L. Koidula ahastavalt:

„Mu isamaa, nad olid matnud
Su raske musta kattega...“

See raske must kate mattis kõik, mis rahval oli enne olnud suurt ja ilusat, surus unustushõlma meie esivanemate vaprate juhtide nimed, nende suured teod maa ja rahva vabaduse kaitsmisel, puistas üle tuha ja põrmuga muinaseestlaste vägevad linnused, jah, tegi isegi võöraks ja tundmatuks, andis võöraprased ilme sellele, mis oli täiesti eesti oma pärane.

„Kuid imelikult kõndis tasa
Üks muistne jutt veel üle maa,
kuis enne prii see rahvas olnud...“

Ja see muistne jutt ei lakanud ka lootmast, et kord ometi jälle pöördub Kalev koju tagasi:

„Oma rahval' õnne tooma,
Eesti põlve uueks looma.“

Kalev tuligi tagasi! Ta tuli maailmasõja veriseil tapatalguil, revolutsiooni ja kodusõja hävitavas tormikeerises. Kalevi vapper vaim kutsus oma sangarlikud pojad võitlusse maa ja vabaduse eest.

Võitlus krooniti võiduga ja Eesti sai taas vabaks.

Saabunud jälle rahupõlv, asusid eesti pojad ja tütreid igaüks oma kutse kohaselt tööle: kes sahaga kodumaa mullapinda harima, kes vasara ja tangidega, masina ja värtnatega tehaseis ja vabrikuis uusi väärtusi looma, kes, relvad, käes valbele, et kodumaa vabadust ja julgeolekut kaitseda, kes oma targa meele ja mõistusega riiki looma ja tema alustugesid kinnitama.

Teadusemehed aga hakkasid kaevama ja kergitama seda rasket musta katet, mille alla võörad olid meie isamaa matnud.

Teadusemehed on ka avastanud, kuidas palju eesti omapärast „raske musta katte all“ on muutunud meile võöraks ja tundmatuks.

Nagu paljud kohanimedki. Aegade jooksul on ununenud omad nimed, asemele astunud võöraprased, või võörale võimutsemisele vihjavad.

Nii on lugu ka meie vabariigi pealinna ja tema lähema ümbrusega. Linna praegune nimi „Tallinn“ tahab märkida, nagu asutanuks daanlaste tema. Ometi ei vasta see ajaloolistele tõsioludele.

Juba enne daanlaste tulekut oli Tallinna Toompeal eestlaste linnus, mis kõigi tundemärkide järele oli Rävåla maakonna halduskeskuseks. Võõrkeelne nimetus „Reval“, soome „Rääveli“, pole seega mingisugune võõras „importkaup“, see on meie oma eesti nimi.

Harju maleva Linnaümbruse malevkonnal oli pikk, kohmakas ja väheütlev nimi. Sellepärast võttis ta enesele uue, kuid ühtlasi ka igivana nime: Rävåla.

Tükike ilusat esivanemate omapära on seega jälle „raske musta kätte“ alt päevavalgele toodud.

Leidku see samm ka mujal oludekohaseid järeltegijaid!

J. REINTALU,
malevkonna majanduspealik.

Nabala üksikrühma tegevusest

1925. a. oktoobris moodustati Nabalasse Kaitseliidu üksus. See kuulus rühmana J. Reimani juhtimisel Saku kompanii juurde. 1928. a. kevadest peale tegutseb ta juba iseseisva üksusena Nabala kompanii nime all.

Alates 20. II 1928. a. on Nabala üksuse tegevust juhtinud järgmised pealikud: Karl Promet—1928. a.—1932. a.; Leo Jaanus—1932 a.—1934 a.; Mikkell Kivihall—1934. a.—1937. a. ja Arved Härma—1937. a. senini.

Nabala kompaniina tegutses üksus kaheksa aastat. 1936. a. nimetati ta ümber ü.-rühmaks. Praegu on ü.-rühma koosseisus 54 kaitseliitlast; nendest rindemehi—43, sisekaitsemehi—8 ja algajaid—3. Peale selle on üksusel 4 toetajat liiget.

Väljaspool enda tegevust on rühm osa võtnud suurematest manöövritest järgmistes kohtades: Keilas, Tapa-Kadrinas, Arukülas, Neerutis, Sakalas ja Tsitre-Jõeletmes. Suvilaagritest on osa võetud kaks korda Keilas ja Kehtnas. Lasketegevuse alal on üksus osa võtnud iga aasta korraldatavates maleva ja malevkonna laskevõistlustest ja üleriigilistest laskevõistlustest Tartus ja Pärnus. Karikavõistluste laskmises on ü.-rühm olnud Harju malevas 1., 3., 4., ja 5. kohal. Meeskondade vahelises võistluses malevkonnas on rühm tulnud esikohale ja võitnud rändauhinna jäädavalt. Individuaalselt paremaid tagajärgi laskmises ja muul aladel on kl. Leo Jaanusel poolt saavutatud: esikohti laskealal maleva ja malevkonna võistlustel üks kord, sõjalise kolmik võistl.

alal kolm korda ja jalgratta sõidus üks kord ning peale selle terve rida teisi ja kolmandaid kohti. Samuti on kohti saavutanud laskealal ka teine parim laskur Joh. Ratas-sepp. Üldiselt üksus tegutseb laskealal suure innuga. Lasketegevust ü.-rühmas juhatavad laskejuh. Kustav Viirsalu, ja relvurpealik Taavet Praks.

Rühma koosseisu kuulub ka hulk häid sportlasi, kes ümberkaudseil võistlusil on saavutanud mitmeid esikohti kergejõustiku alal, kuid ei puudu ka huvi raskesporti vastu. Nii on maleva spordi instr. Kukke juhatusel korraldatud ü.-rühma poolt mitmeid kordi raskejõustiku võistlusi. Naaberüksuste vahelises võistluses on rühmast alati väljas olnud võitmata meeskond kõieveos. Spordi pealikuks on Ferdinand Mäe.

Oma tööpäevade kõrval on rühm korraldanud ka peopäevi; kümne aasta jooksul on neid olnud umbes 25.

Üksuse juures tegutsevad Nkk. Nabala jaoskond esinaise Hilda Maarand'i juhtimisel. Kodutütarde rühm, juht rühmavanem Klaara Scheel ja Noortekotkaste rühm kotka Rudolf Sinisaar'e juhatusel. Rühma poolt korraldatud pidudele ja aktustele on eriti kassa aidanud Nkk. jaoskond ja kotkaste rühm.

Üldiselt Nabala kl. ü.-rühm, kui kohapealne tugevam organisatsioon on võitnud täielise poolehoiu ja lugupidamise.

Arved Härma,
Nabala ü.-rühma pealik.

Saue kompaniis on töö ja laulumehed

Saue kompaniist ei ole pikka juttu. Ta asutati 3. dets. 1924. a. meie lugupeetud praeguse malevkonna pealiku ltn. E. Heinaru poolt, kes kompanii pealikuks oli 5. juulini 1925. a. Tema järel hakkas kompaniid juhtima res.-kpt. K. Lind. 6. aug. 1925. a. andis L. pealiku kohused minule, kui algusest peale olnud komp. pealiku abile üle. Olen kompaniid käesoleva ajani juhtinud. Kas hästi või halvasti — jääb teiste otsustada.

Saue kompanii iseäralduseks on see, et neid tuntakse laulumestena. Kuhnad lähevad — ikka lauluga. Neil on olemas isegi oma laul, mis algab nii:

Kus koolitad sa lapsi?
Saue vallas Harjumaal.
Kus sa ei võta napsi?
Saue vallas Harjumaal.
Kus kohal?
Seal, kus puutumata neiid,
Karsked, aatelised peiid,
Saue vallas Harjumaal.

Pealik A. Sams.

Kui keegi selle laulu viisi tahab kuulda, siis oleme nõus seda soovi lahkesti täitma malevkonna aastapäeval.

A. SAMS,
Saue kompanii pealik.

Pääsküla-Tänasilma üksik rühm

Pääsküla-Tänasilma üksik rühm on asutatud 12. märtsil 1930. a. lahutamise teel Saue kompanist, kus esimene tegutses I rühmana praeguse ratsakomando pealiku abi August Vooremaa juhtimisel. Esimeseks ü. rühma pealikuks määrati res.-merväe-ltn. A. Nirk. Tema lahkumise järel määrati ü. r. pealikuks n.-ltn. A. Kristal, kes seniajani üksust juhib. 7. juulil 1934. a. asutati ü. r. juurde naiskodukaitse jaoskond. Paar nädalat hiljem kodutütarde ja noor-

otkaste rühmad. Aasta hiljem asutati ü. r. juurde ratsakomando, plk. V. Reintami juhatusel. Ü. r. juhatuses on praegu: esimees plk. K. Kristal, abiesimees ü. r. plk. abi Andrus Vooremaa, laekahoidja Ed. Reintam, sekretär Aug. Vooremaa, juh. liige A. Uudna. Tegevliikmeid on 30, toetajaid 5, naised 14; kodutütred 14; noorkotkaid 10.

K. KRISTAL,
ü. r. plk.

Pealik J. Koppel.

Miks tulin ma Rävallasse

Kuuludes üle 10 aasta linna malevkonda, astusin möödunud aastal Rävalla malevkonda. Mispärast?

Armas ja kodune oli minul olla linna malevaski. Ei puudunud sealgi tubli ja kor-danõudev juhtkond ega puudunud ka töö. Kuid minule tundub, et ühtekuuluvustunne on maameeste malevates siiski suurem. „Üks kõigi ja kõik ühe eest“ — see juht-lause on maameeste-malevates juurdunud väga sügavale. Seda peetakse endile sundi-matuks otseseks kohustuseks.

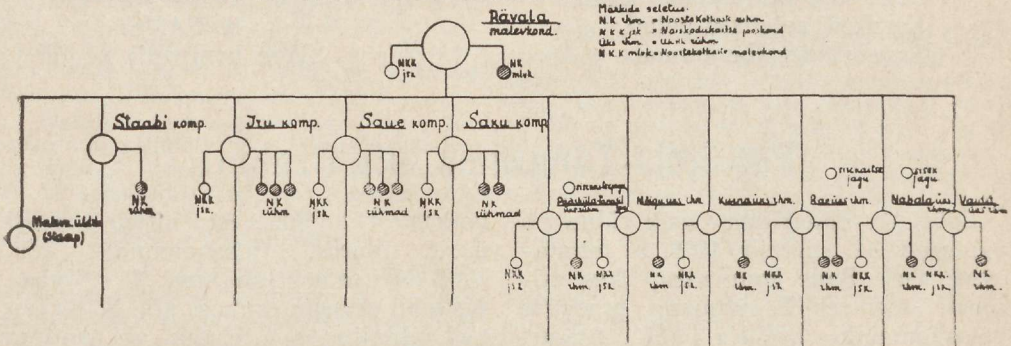
See on ka mõistetav. Maamehed-malevased põllumeestena kuuluvad elukutselt ühte perre. Nende igapäevane töö, mured, rõõmud, sihid on ühised. Neil on ühine mõiste oma kodust ja ühine on ka nende tahe kaitsta oma ühist kodu, isamaad. Seda

Olles põllumehi, pean ja tahan minagi oma kodu ja kõigi põllumeeste ühist kodu, isamaad, kaitsta põllumeeste ridades, tun-nustades omaks põllumeeste-malevlas.e juhtlause: „Üks kõigi ja kõik ühe eest.“

Sellepärast tulingi Rävallasse.

Jaan Koppel,
malevkonna varahoidja.

RÄVALA MALEVKONNA-ORGANISATSIOONI SKEEM.

Vabadussõja ajal oli Harju maakond jagatud viide jaoskonda: Linna-ümbruse, Raasiku, Rapla, Keila ja Paldiski. Need jaoskonnad jagunesid omakorda kihelkonna ja valla kaitseliidu jaoskondadeks.

Kaitseliit oli tol ajal maal ainukeseks relvastatud jõuks. Temale leidus ülesandeid külluses. Nõrga miilitsa kõrval pidi tema aitama maa-konnas korda hoida. Pidi valvama raudteesid, sildu, riigi varandusi ja mitte ainult Harju maakonnas, vaid ka Tallinnas, Vahipataljonis; pidi aitama administratiiv-võimudel täita valitsuse korraldusi. Mobilisatsiooni korral saadi kaitseliidust juba väljaõpetatud mehi.

Vabadussõja lõppedes hakkas kaitseliit lagunema. Jäid vaid tegutsema kütirühmad ja spordisalgad, kellel olid relvad käes. Kütirühmad tegutsesid kuni kaitseliidu uuesti ellu kutsumiseni ka linnaümbruse (praegu Rävala) jaoskonnas. 1. jaan. 1925. eraldatakse Harju kaitseliit Tallinna kaitseliidust. Sellest ajast tegutseb Rävala (end. Linnaümbruse) malevkond Harju Maleva koosseisus.

Rävala malevkonna piirid on aegajalt muutunud. Praegu võtab tema oma alla järgmised vallad: Saue, Saku, Nabala, Kurna, Rae ja Nehatu. Allüksusi on malevkonnas 11: Saue, Saku, Iru ja Staabi kompanii ja Pääsküla-Tänasilma, Mõigu, Kurna, Rae, Vaida, Nabala üksikud rühmad ning Malevkonna üldrühm (vaata skeem). Malevkonna staap, staabi kompanii ja Rävala malevkonna üldrühm asub Tallinnas.

Malevkonna üldrühm koosneb malevkonna eriala pealikutest ja Staabi kompanii maleva staabi koosseisust ning pealikutest ja malevlastest, kes üht- või teistmoodi on malevaga seotud.

Iga üksuse juures tegutseb naiskodukaitse, kodutütarde ja noorkotkaste organisatsioonid.

A. V Ä L J A, kapten,
Harju maleva vanem instruktor.

Käsk ja võistlused rööbiti

Kaitseliidus on maksev üldiselt sõjaväeline kord, kus iga ülemuse käsku tuleb täita vastuvaidlematult ja täpselt.

Kuid teisest küljest on kaitseliit vaba-tahtlikest koosnev organisatsioon, mistõttu siin käskimisega üksi tipptagajärgi on raske kätte saada.

Et kaitseliidu töö annaks siiski paremaid tegajärgi ja tegijaile ei tunduks raskena ning koormavana on Rävala malevkonnas katsutud võimalikult kõikidesse aladesse viia sisse võitluse moment, kõrvuti nõudmise ja käskimisega. On katsutud kogu malevkonna ergutada paremate tulemuste saavutamisele võistluse meetodiga. Nendest võitlustest olgu allpool nimetatud mõned.

Rivi- ja lahingväljaõppe võistlused.

Kaitseliidu määrustes ja korraldustes on täpselt ette nähtud kuidas tuleb malevlasi nii rivi- kui lahingu alal õpetada. Samuti on korraldused olemas naiskodukaitse, noorkotkaste ja kodutütarde tööle rakendamiseks. Et seda õpetust ja tööd veidi elustada, hakati malevkonnas 1935. a. peale korraldama ka rivi- ja lahingväljaõppe alal võistlusi.

Esimesed sellised võistlused peeti malevkonnas 1935. a. sügisel Saue malevkonna aastapäeval. Need olid ühtlasi esimesed sellelaadilised võistlused kaitseliidus. Võist-

lustest võtsid osa neli üksust: Saue, Mõigu, Viimsi ja Pääsküla — igaüks ühe jaoga. Tulemused olid väga head.

Nii jaopealikud kui ka malevlased näitasid tegelikult suure hulga pealtvaatajate ees väga häid tagajärgi nii oma välises ilmes, mehises esinemises, tervitamises, kui ka püssi käsitlemises, ahelikku paiskumises, granaadi heitmises ja rünnakus.

Need ei olnud üldiselt tasemelt sugugi madalamad regulaar sõjaväe tasemest. Samasugused võistlused kordusid ka järgnevatel malevkonna aastapäevadel. Need võistlused tulevad toime ka tänavusel malevkonna juubeli-aastapäeval Iru linnuses, kuid nüüd juba kaitseliidu üldkorralduse alusel.

«Tasuja»

Malevkonnal on oma ajakiri „Tasuja“. Tasuja sünd oli äkiline. 1933. a. septembrikuu viimase pühapäeva hommikul, kui malevkond pidas oma aastapäeva Harkus, anti propagandapealikule G. Milverele (tol ajal Maurer) ja maleva sekretärile Tammetsale (tol ajal veel Ulp), kes täitis ka malevkonna sekretäri kohuseid, käsk et aastapäeval tuleb välja anda malevkoenna ajaleht. Nii see ka sündis. Nime sai „Tasuja“ omale igivanadest ajaloolistest Tasuja tammedeest, mis kasvavad veel praegu Harku puistikus. Tollekorraldest toimetuse koosseisust Milvere, Tammets ja prl. Sastok (nüüd proua Kase-neem) on tänaseni alles jäänud Milvere.

Pealik Ed. Roosma

Kas väljaköögi omandamine Rävalla malevkonnale oli õigustatud

Paar aastat tagasi laskis Rävalla malevkond Tartu Ratniku töökajas endale teha väljaköögi, mis ühes nõudekastiga ja kohaletoomisega läks maksuma malevkonna kohta väga suure summa, üle 1200 krooni. Tahtmata tekib sel puhul keelele küsimus, milleks oli seda vaja, kuna harilikult tervetel malevatel väljaköögid veel puuduvad ja kasutada saab tarbe korral alati sõjaväe väljakööke. Selle küsimuse peale vastab malevkonna majanduspealiku abi E. Roosma järgmist:

Kaitseliidu sõjalise väljaõppe kegevuse areng tingib paratamatult, et majandusosa areneks sama edukalt. Täis kõht loob meeleolu ja kõrvaldab raskused, mis K. L. õppustel, võistlustel, laagrites, manöövrates jne. olles tekivad. Selleks on vaja ka vastavaid abinõusid.

Sõjaväe väljaköögid on tüübilt sageli erinevad. Küttekolde kõrgus, katla põhja pakusus jne. raskendavad õigeaegset toidu valmistamist. Sakala manöövril minu korralduses seisvatest seitsmest väljaköögist nõudis üks v.-kööök 1—1½ tundi rohkem aega toidu valmistamiseks, kui parem v.-kööök. Sarnane olukord raskendab toilitustamist ja seni, kui pole selgunud iga üksiku v.-köögi „vigurid“, on raske korrapärane toidu valmistamine. Harilik väljakööök omab ühe katla, siis olgu kas supp, puder, kohv või teevesi, kuna katla ja nõudepesuvett tuleb eri katlas valmistada. Manöövrates olekul ei ole kõigil üksustel võimalik ühel ajal söögiks

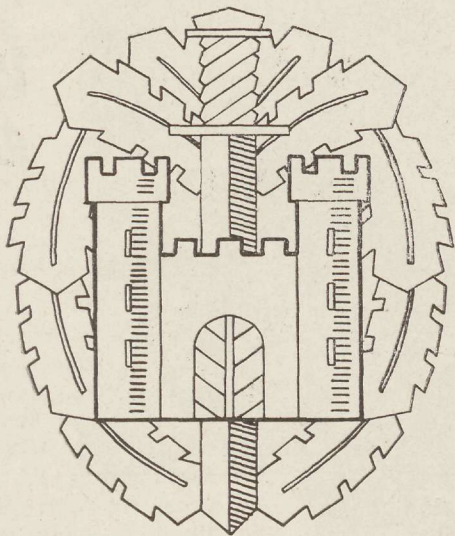
koguneda, ka tuleb juhuseid, kus mõnel üksusel söögiaeg erikorra tõttu määratakse varem või hiljem, siis paratamatult tuleb leida nõusid katlas oleva toidu paigutamiseks hilinejatele, kuna muidu paratamatult hilineb järgmise toidu valmistamine.

Rävalla malevkond heldekäeliste toetajate kaasabil jõudis endale väljaköögi muretseda, mis oma jaotuselt võimaldab korraga 2—3 toitu valmistada ja vajaduse korral söögiks hilinejatele sööki värskena ja soojana hoida. Rävalla malevkonna väljaköögi juures on seniste köökide juures tulevad puudused kõrvaldatud, köögi juures olev varustus on täielik ja hästi paigutatud, et kohalejõudmisel võib kohe tööle asuda.

Rävalla naistele manöövril vaadati kadedusega, kui need mõnuledes söögi valmistamisega toime tulid. Ega naiste tublidus ükski ei aidanud, et supp Viljandi lennuväljal oli „vahva“, vaid hea väljakööök aitas kaasa. Ka ei olnud teiste jaoskondade naised vähem tublid, kuid nende masinad olid kehvad.

Isiklik väljakööök malevkonnal oli suureks hõlbustuseks. On võimalik väljaõppinud naiskondi iga kompanii juurde luua, kes kergesti tulevad toime söögivalmistamisega, kuna masina vigurid on selged, varustus on täielik ja pole üllatusi oodata. Sellepärast on ka väljaköögi omandamine malevkonnale õigustatud.

E. Roosma,
Majanduspealiku abi.

Rõva malevkonna rünamärk, nagu teda näeme suurendatult kaasasoleval pildil, kinnitati kaitseliidu ülema poolt 1938. a. alul. Märki normaalne suurus on 46 × 36 millimeetrit.

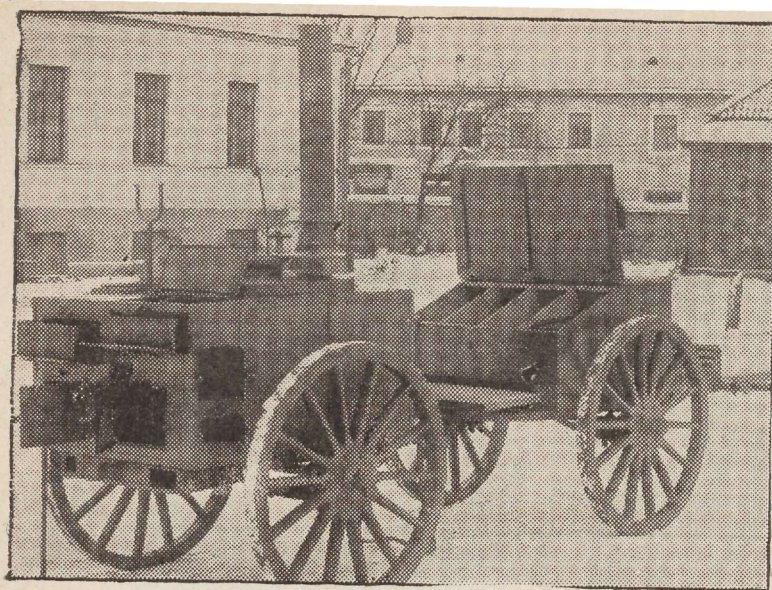
Muistne Rõva maakond, mida tunneme praegu Tallinna ümbruse nime all, kuulub suurelt osalt Rõva malevkonna piirkonda. Rõva maakonnal oli vanasti täita suur ülesanne oma ja kogu Eesti riigi pealinna Rõva (Tallinna) kaitsmisel. Selleks oli ehitatud suur hulk linnuseid. Neist tähtsaim oli Iru linnus. Kõik linnused ja kogu Rõva maakonna rahvas on aastasadu vapralt täitnud seda ülesannet.

Malevkonna rünamärk tahab oma kujutusega öelda, et sedasama on valmis tegema ka kaitseliidu Rõva malevkond praegusel ajal ja edaspidi. Vaprat võitlust ja võitu tähistab märgil suletud värav. Malevkonna kindlat tahtet olla nagu Keerub meie kalli kodumaa ja tema pealinna kaitsjaks, märgib ära mõök ning võitlejate ja võitjate häid ja vapraid tegusid kroonib pärg.

Pealik Heinaru 8-liikmeline perekond,

kelledest kõik: isa, ema, tütar ja 6 poega kaitseliidus tegutsevad. Ülesvõte on tehtud 1934. aastal kui poeg Hans, kes on vanim lastest, oli leeris.

Väliköök.

Väliköök lippab...

*Majanduspealiku
viperusi Sakala
manöövritel*

Hea sõit põhus, klaas kuuma teed Raplas ja oledki Õisus. Õisus keeb tegevus nagu sõja tagalas, rong rongi järele tuleb kohale, majandus- ja lahingvoore. Väljalaadimine sündigu kiirelt — kõlab käsklus, jaam ei jõua muidu kõiki ronge vastu võtta. Kerge käsutada, kuid veovoor tuleb alles järgmise rongiga.

Suure hilinemise ja muude äpardustega asusime Õisu mõisa, kus süpipatareid pea tossutama hakkasid. Enne aga sain korraliku mundri täie perenaistelt, kes kõik ühesuguse armsa näoga, korruga ja ühest suust nõudsid sibulat, suhkrut, pipart ja, Jumal teab, mida kõike. Kotte tõstes polnud aimu, kus pipar, kus herned, kus loomavõi kanaliha.

Hõige, et väliköök jookseb, sundis pilku heitma seljataha, et näha, kui suure kiirusega lippab. Kuid see väliköök oli pudru jaoks ja tõrkus suppi keetmast ja teda tuli puu punnidega korrade kutsuda. Sama kordus ka Viljandi lennuväljal ühe teise katlaga, et hakkas „lippama“.

Õhtusöök jagatud — täiskõht tõstis meeoleolu ja juurdetulevates üksustes leiti sõpru varematest manöövritest, mis kutsus esile ovatsiooni. Polnudki

põhjust kurtmiseks, sest vaenlane oli kaugel. Tujju sattus ka üks väliköök, kes oma põhja taeva poole sirutas, kuid see oli sedapuhku õnnelik majanduslik viperus, kuna katlas oli ainult vesi.

Leivale, lihale, piprale, lusikatele, pangedele, heeringatele ja muule söödavale rividriil tehtud, saabus õõ. Vaja kondid ka hunnikusse keerata ja selleks määratud paik otsida. Kõikjal kirjad — 1. kompanii siia, teine tänna, kuid majandusmeestele paika teps mitte. Aga arvan siis — eks asi ole selge. Mina kuulun ju naiste majaja! Kuid ega küll ei kuulunud — sealt löödi kenasti suure lugupidamisega välja. Aktiivselt pugusin siis ühte ölekubusse, kust mind suure otsimise peale ei leitud üles ka siis mitte, kui keegi kaunitar oli soovinud teada saada, palju pipart lisada kohvisse. Lahke kaasotsija oli end viimaks väsinult põhku heitnud ja hommikul leidis, et oli uinunud minu kõrval.

Ega kerge polnud Õisust Sultsi saada, — varandust 3 koormat, kuna sõidukeid vaid üks. Vaevalt ülemus teab praegugi, et purjetasin suure koormaga otse läbi vaenlase ridade, kuigi kartus oli suur, et sattun vangi

ja ka sõjaväljakohtu alla, kui väe-
jooksik. Kuid näljane inimene on ka
hüdaohtlik.

Söök oli valmis õigel ajal — ja muu
kedagi ei huvitanud.

Käsk oli: liikumisel kõigil moon-
duda — ja üks naabri üksuse väliköök
lennukite ilmumisel vale tõlgitsemise
tõttu moondu mis e asemel maan-
dus kogu täiega kraavi. Käsk tuli ju
täita!

Ega see kedagi ei häirinud, kui alt-
poolt esimene kõrgem pealik, kes va-
hekohtuniku käesidemega, otsis endale
kurjalt sooja pesa, sest vahekohtuni-
kuna ei kõlvanud tema oma rühma
ruumidesse. Vihangi ei jõudnud ta-
kistada naispere tublit ennastsalgavat
ja väsimatut töötamist. Ikka rõõmsalt
ja õigeaegselt väljuti positsioonile ja
tagasisõidul tuldi just kui puhanult
ja rõõmsalt, alati enne uue sõõgi val-
mistamist.

Kas kaotasid mulgid või võitsime
meie, on rivimeeste isiklik asi, aga
viimaks olime ikka Viljandis väljas.
Manööver lõppes Viljandi lennuväljal.
Võimsat, ilusat ja unustamatut pilti
pakkus see, kui kogu osavõtjate vägi
taktsammul tuli väliköökid e juurde
sõõma.

Õhtul sõit tagasi koju. Oli kahju, et
nii ruttu lõpp tuli. Üks rivipealik ei
jõudnud pöörduda nii kiirelt eraellu
ja jatkas rongi vahekaigus püsti val-
veteenistust ühe kaunitariga. Kuidas
saad, kui oled sõjaga nii kokku kasva-

Majandusmeeste hümn

Majanduspealik Reintalu oma abi
Roosmale:

Kuidas käib see majandusmeeste hümn?

Roosma: Aga mitte ei tule meelde.
Pealik ise on meestelaulu seltsi esimees ja
laulude asjus rohkem kodus.

Reintalu: Imelik lugu. Nii kui ma
kaitseliidu mundri selga ajan, siis on see
laulu värk puha ununenud.

Roosma: Mis sa tahad kosta. Minul
on jälle vastupidi — mundris tikun vahel

Friedrich Einberg,

väsimatu kaitseliitlane. Kooli Prüduna oli
esimeseks valvurite vanemaks 1937. a. Iru
linnuses.

nud! Kuigi naised mind endi ruumi-
dest esimesel õõl välja lõivad, sobi-
sime ühe suurevaevanägijaga hästi
kitsal pingikesel, püüdes teineteist
susla rappudes aidata tukkumisel.

Lõpp hea, kõik hea! Palju muret-
vaeva kõõgil, kuid ka palju õõpitud ja
suuri kogemusi saadud.

Reedi.

häälitsema. Aga nüüd maksa kas või suur
summa raha, aga meelde ei tule.

Reintalu: Idee... rahast see laul ju
oligi.

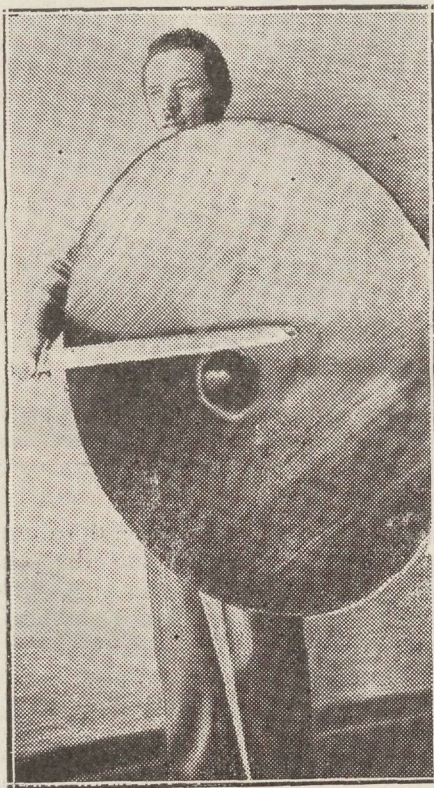
Nüüd laulavad nad ühes koos:

Raha paneb rattad käima,
Kas sa seda ei tea,
Rävalas kõik vändad liikma,
Kas sa seda ei tea.

Raha pole kerge leida,
Kas sa seda ei tea,
Raskem on veel kukrus hoida,
Kas sa seda ei tea.

Kuidas Iru kompanii sai vanaeestlaste mõõga ja kilbi

Rävala malevkonna aastapäeva 1937. a. peeti esimest korda Iru linnuses. Päev kujunes õige suurejooneliseks, kuna samal päeval anti koha peal seletusi ja näidati ka tegelikult, kuidas

O. Suursööt,
vana eestlaste mõõga ja kilbiga.

ajaloolistes paikades toimitakse teaduslikke kaevamisi. Kaitseliidu üritused koos teadusmeeste loengutega täitsid rikkalikult päeva kava.

Kaitseliidu ürituste hulgas oli muu seas ka vanaaegse eesti sõjamehe mõõga ja kilbi annetamine esimesele Iru linnuse ülikule — Iru kompanii pealikule Kivikangurile.

Mainitud mõök ja kilp valmistati malevkonna eritellimise peale Tartus muuseumis leiduvate ehtsate vanaaegsete mõõga ja kilbi järele professor Moora näpuiädete kohaselt ja valve all. Maksma läksid nad 80 krooni ja annetati malevkonnale Oskar Suursöödi poolt.

Mõõga ja kilbi üleandmine toimus pidulikult peale päeva loojenemist samas Iru linnuses. Enne seda ajaloolane Hindrek kõneles muistetest eestlaste relvadest, andes seletusi iga relva kohta üksikult.

Kell 1/28 puhuti sarve, millega kohale kutsuti linnuse ülik. Ülik seepeale kuulda saades, et tahetakse üle anda mõõka ja kilpi, käskis kokku kutsuda kogu linnuse garnisoni — Iru kompanii. Kohe süüdati tuleriit ja varsti tõusid suured leegid taevapoole. Garnison on kokku kutsutud. Nüüd antakse teada, et esimene Harju maleva pealik O. Suursööt tahab Iru garnisonile üle anda esivanemate mõõka ja kilpi. Kogunetakse tule ümber. Peale minister O. Kase on kohale tulnud ka kindral Orasmaa.

Võidualtaril leegitseva tule juures annab O. Suursööt kilbi ja mõõga üle linnuse ülikule Kivikangurile rääkides, et esivanemad, kes hauas puhkavad, kiidavad praeguse põlve tööd, kes jälle tagasi võitnud Eestile iseseisvuse. Need aastatuhandete vältel manalasse varisenud vanad eestlased läkitavad vaimus nüüd tänutäheks selle eest praegusele põlvele mõõga, et võidelda ja kilbi, et kaitsta ennast ja vabata Eestit.

Selle järele ülik astub ette ja töötab: Siin põlises eesti kindluses paljastan ma mõõga selle täheseks, et meie kodukaitjad, kes moodustavad Iru linnuse garnisoni, oleme alati valmis oma kallist kodumaad kaitsma, kui teda

ähvardab kusagilt hädaoht, et igal eesti kodanikul oleks võimalus kindlas rahus ja julgelt oma igapäevast üleschitavat tööd teha.

Seepeale lauldi ühiselt „Isamaa ilu hoiledes“ ja kuulutati aastapäev lõpenuks.

Naiskodukaitsjad, kodutütred ja noored kotkad igapäevases töös.

Rävala malevkonna üksuste ja jaoskondade paremuste hindamine

Parim kaitseliidu üksus Pääskülas

Rävala malevkonna parima üksuse kindlaksmääramiseks anti malevkonna pealikult 1934. a. erimäärus. Määruse kohaselt saab parim üksus väärtus-

liku rändauhinna, mida tuleb kaitsta kolm korda.

Parima üksuse hindamise aluseks on järgmised nõuded:

1) sõjaline ettevalmistus—kui võrd üksus on organiseeritud

Kaitseliidu kodukorra kohaselt, kas pealikud vastavad oma ülesannetele ja kas valitseb üksuses distsipliin ja koostöö. Maksimaalsem hinne 10 punkti;

2) rivikool — kuivõrd on läbi viidud üksikmehe ja koondrivi õppus. Maksimaalsem hinne 5 punkti;

3) lahingkool — kuivõrd on läbi viidud üksikmehe ja jao lahinõppus. Maksimaalne hinne 5 punkti;

4) laskeasjandus — kuivõrd on õpetatud relvade hoolekannet, käsitamist ja materjalosade tundmist; kuivõrd on läbi viidud õpelaskmine, eriti algajatega, lahingkool, laskevõistlused, karikavõistlused ja pealikute laskevõistlused. Maksimaalne hinne 30 punkti;

5) vahiteenistus — võetakse arvesse vahiteenistuse ja korrapidamine hinnatavas üksuses, malevkonna ja maleva võistlustel ning pidustustel. Maksimaalsem hinne 5 punkti.

6) kehaline kasvatus — kuivõrd on arenenud kehaline kasvatus üksuses ja on võetud osa malevkonna ja maleva võistlustest. Maksimaalsem hinne 10 punkti;

7) asjaajamine — võetakse arvesse üksuse asjaajamine, varade arvestamine, aruannete esitamine ja ettekirjutuste täitmine. Maksimaalsem hinne 10 punkti.

8) riietus — pealikute ja malevlaste rakmed ja riietus—kuivõrd on soetatud vormiriietusi täiskomplektis. Maksimaalsem hinne 10 punkti;

9) naiskodukaitse alal — kuivõrd on üksuses organiseeritud naiskodukaitse ja kuidas on sellega koostöö. Maksimaalsem hinne 5 punkti;

10) noorkotkaste ja kodutütarde alal — kas on organiseeritud noored ja kui edukalt töötavad nende organisatsioonid. Maksimaalne hinne 10 punkti. Kokku 100 punkti.

Hindamisel leiti, et esikoha võistluses omab Pääsküla üksikrühm 93 punktiga ja võidab jäädavalt rändauhinna, kuna Pääsküla rühm on juba kolmandat korda esikohale tulnud.

2. koha omab Mõigu üksikrühm 90 punktiga.

3. koha omab Saue kompanii 88,5 punktiga.

4. koha omab Staabi kompanii 81,5 punktiga.

5. koha omab Saku ü/r. 80,5 punktiga.

6. koha omab Rae ü/r. 73 punktiga.

7. koha omab Nabala ü/r. 73 punktiga.

8. koha omab Iru kompanii 69 punktiga.

9. koha omab Üldrühm 58 punktiga.

10. koha omab Vaida ü/r. 55 punktiga.

11. koha omab Kurna ü/r. 50 punktiga.

Saue naised teistest tublimad

Samal viisil toimus ka parima naiskodukaitse jaoskonna hindamine, kusjuures hindamise aluseks on järgmised nõuded:

1) Koostöö — malevkonnaga, oma üksusega, noorkotkastega ja kodutütardega. Maksimaalsem hinne 20 punkti;

2) majandusala — toitlustamine, toitlusrühma organiseerimine, massitöitlustamine, väljaõpe, sisetulekute soetamine, loteriid, korjandused, pidud jne. Maksimaalsem hinne 10 punkti;

Kaitseliitlased igapäevases töös: soost uut põldu harimas.

3) kehaline kasvatus — spordi võistlused ja mängud, spordi edendamine liikmeskonnas ja võistlused teiste jaoskondadega. Maksimaalsem hinne 5 punkti;

4) asjaajamine — asjaajamise korralikkus, korralduste õigeaegne täitmine, liikmete kogumine, erirühmituste loomine, üldine organiseerimine. Maksimaalsem hinne 10 punkti;

5) riietus — vormiriiete soetamine liikmetele ja vormis välja ilmumine. Maksimaalsem hinne 5 punkti. Kokku 50 punkti.

Hindamisel leiti, et esikoha omab Saue jaoskond 47,5 punktiga ja viidab jäädavalt rändauhinna kuna see jaoskond on esikohale tulnud 3 korda.

2. koha omab Pääsküla jaoskond 47 punktiga.

3. koha omab Saku jaoskond 43 punktiga.

4. koha omab Mõigu jaoskond 41 punktiga.

5. koha omab Rävalla jaoskond 41 punktiga.

6. koha omab Iru jaoskond 39 punktiga.

7. koha omab Vaida jaoskond 36 punktiga.

8. koha omab Rae jaoskond 31 punktiga.

9. koha omab Kurna jaoskond 27 punktiga.

10. koha omab Nabala jaoskond 20 punktiga.

Võrdluseks üksuste ja jaoskondade edenemisel tuleb tähendada, et alates 1934. a. on meesüksuste hiline tõusnud keskmise punktide arvuna 47,5 punktilt 73, 7 punktile ja jaoskondadel alates 1935. a. 28,3 punktilt 37,3 punktile.

Kes on malevkonna parimad laskurid

24. juulil s. a. malevkonna meistrivõistlustel saadi järgmised tagajärjed:

1. Küttide klassis tuli I kohale Staabi komp. koosseisus K. Tamm 246, R. Pehka — 240, A. Teer 238 silma, kokku 724 silma. II kohale tuli Saku komp. 628 silmaga, III kohale — Nabala ü.-r. 536 s. Malevkonna meistriks tuli Karl Mildeberg Saku k. 249 silmaga; II koha omas K. Tamm Staabi komp. 246 silma ja III koha R. Pehka Staabi komp. 240 silma.

2. Laskurite klassis tuli I kohale Rae ü.-r. koosseisus: K. Põldmäe 79, J. Mättas 75, J. Piibur 46 silma; kokku 200 silma. II kohale tuli Staabi komp. 186 silmaga, III kohale Saku komp. 184 silmaga. Malevkonna meistrik tuli K. Põldmäe Rae ü.-r. 79 silmaga; II koha omas J. Mättas Rae ü.-r. 75 silma ja III koha H. Lepik Saku komp. 69 silmaga.

3. Algajate ja II kl. laskurite grupis tuli I kohale Nabala ü.-r. koosseisus: J. Kressel 55 silma, F. Mäe 49 silma, A. Herma 35 silma; kokku 139 silma. II kohale Staabi komp. 133 silmaga. Malevkonna meistriks tuli J.

Valdmaa Saku kopm. 59 silmaga, II kohale E. Kamp Staabi kompanii 57 silma ja III kohale J. Kressel Nabala komp 55 silma.

4. Väikekaliibri püssist tuli I kohale Pääsküla ü.-r. koosseisus: H. Miilve 124 silma, Kasemets, 115 silma ja V. Aupere 100 silma; kokku 339 silma. Malevkonna meistriks tuli H. Miilve Pääsküla ü.-r. 124 silmaga. II kohale Kasemets Pääsküla ü.-r. 115 silma ja III kohale H. Sepp Mõigu ü.-r. 101 s. Eripüssist saavutas I koha K. Tamm Staabi komp. 285 silmaga. II koha R. Pehka Staabi komp. 282 silma ja III koha A. Teer Staabi komp. 272 silmaga.

5. Püstolist tuli I kohale Saku komp. koosseisus: K. Mildeberg, M. Triimann ja A. Niinepuu 24 tabam. — 195 silma. II kohale Staabi komp. 23 tab. — 193 s. ja III kohale Pääsküla ü.-r 22 tab. — 181 silma. Malevkonna meistriks tuli K. Põldmäe Rae ü.-r. 10 tab. — 86 silma. II kohale K. Kristal Pääsküla ü.-r. 10 tab. — 85 s. ja III kohale R. Pehka Staabi komp. 9 tab. — 80 silmaga.

Malevkonna parimad sportlased

14. augustil 1938. a. peetud malevkonna kergejõustiku meistervõistlustel saavutati järgmised tagajärjed:

M e h e d :

100 mtr.

I koht Kilgas, V. Saue komp.
II koht Levikov, E. Pääsküla-Tänasilma ü.-r.

400 mtr.

I koht Tungal F. Saue komp.
II koht Arengo E. Mõigu ü.-r.

1500 mtr.

I koht Tungal F. Saue komp.
II koht Piin H. Saue komp.

3000 mtr.

I koht Tungal F. Saue komp.
II koht Lont B. Harju kotkaring.

Kaugus

I koht Levikov E. Pääsküla-Tänasilma ü.-r.
II koht Matsalu J. Iru komp.

Grupp kaitseliidu sportlasi Harjumaalt.

Kõrgus

I koht Levikov E. Pääsküla-Tänasil-
ma ü.-r.

II koht Sillandi A. Iru komp.

Kuul

I koht Tammer R. Iru komp.

II koht Mihkli A. Mõigu ü.-r.

Ketas

I koht Mihkli A. Mõigu ü.-r.

II koht Tammer R. Iru komp.

Oda

I koht Mihkli A. Mõigu ü.-r.

II koht Sillandi A. Iru komp.

N a i s e d.

60 mtr.

I koht Luuk A. Iru komp.

II koht Preimut S. Iru komp.

Kuul

I koht Lepik L. Iru komp.

II koht Preimut S. Iru komp.

Kaugus

I koht Luuk A. Iru komp.

II koht Vitsur L. Iru komp.

Noorkotkad üle 16 a.

100 mtr.

I koht Sipra E. Saue komp.

II koht Tabor R. Harju kotkaring.

Kaugus

I koht Sipra E. Saue komp.

II koht Piirand F. Saue komp.

Pesapalli vise

I koht Pääs O. Vaida ü.-r.

II koht Tabor R. Harju kotkaring.

Noorkotkad alla 16 a.

60 mtr.

I koht Sõmer V. Harju kotkaring.

II koht Keelman M. "

Kaugus

I koht Sõmer V. Harju kotkaring.

II koht Keelman M. "

Pesapalli vise

I koht Ruustuk, J. Harju kotkaring.

II koht Runne G. Harju kotkaring.

4×100 mtr. teatejooksus meestele
tuli I kohale Saue komp.

5×60 mtr. teatejooksus naistele tu-
li I kohale Iru komp.

5×60 mtr. teatejooksus noorkot-
kaile tuli I kohale Harju kotkaring.

100 punktivõistlused

Saja punkti võistlus on malevkonnas tervitusele võetud iga üksiku malevlase, naiskodukaitsja, pealiku ja esinaise hindamiseks. Harilikult on elus nii, et inimese tegevuse üle otsustatakse välise ja üldise mulje järele. Need inimesed, kes töötavad tagasihooldlikult ilma oma tegusid reklaamimata, jäävad sellise hinnangu juures harilikult tahaplaanile, olgugi, et nad on rohkem tööd teinud kui teised. Saja punkti võistlus tahab siia parandust tuua. Saja punkti võistluse korras hinnatakse iga malevlase igat tööd. On ta saavutanud selle eest kokku 100 punkti, siis võib ta ennast lugeda 100 protsenti malevlaseks. Võistluse reeglite kohaselt antakse punkte järgmiselt:

Algatus- ja korraldusvõime kuni 10 punkti.	
Distsipliin ja kodukorra tundm.	10 "
Alarmist osavõtt	" 10 "
Laskekool	" 20 "
Laagritest ja manöövr. osav.	" 20 "
Rivi- ja muud õppused	" 20 "
Riigipühade korraldamine	" 10 "
Naiste ja noorte organiseerimises kaasaaitamine	" 10 "
Erikäskude täitmine, igalt	" 5 "

Umbes samasugused on itngimused ka saajapunkti võistlustel malevkonna pealikele ja naiskodukaitsjaile.

Peale ülalmainitute on malevkonnas korraldatud veel võistlused parema üksuse nimel nii mees- kui naisüksuste vahel ja võistlused kaitseliidu võistlusmäärustes ettenähtud tegevusaladel.

Laulud.

I.

Viisil: Võta, nüüüd Issandat vägevat kuningat kiita. P. 96.

Issand, sa hämaral ajal me vanemaid hoidsid,
Raskustest läbi kuldkoitude vastu meid kandsid.

Näitasid teed
Otsijail' kesk kurba ööd
Vabaduspäikese poole.

Vaba nüüd kodu ja rahvas on sihtide rannal,
Kuhu kõik soovid siis sõudsid, kui isamaa pinnal

Vaenlaste väed —
Rõhuvad, hukuvad käed
Külvasid armuta surma.

Kasvada tahame usus ja edasi jõuda,
Üksmeele, — vendluseaatele ligemal. püüda.

Seks meie eel,
Vägevam, sammu sa teel.
Õnnistust alla meil saada!

A. ABEL.

II.

Viisil: Priius, kallis anne. P. lisa 111.

Õnnista sa Eestit,
Vägev kaitseja,
Sina, kes sa saatsid
Eemal' hukkaja!
Sinu elupäike
Paistku priiuses,
Nii et suur ja väike
Sind näeks võitudes.

Hoia, Jumal, Eestit,
Meie kodumaad.
Kaitse teda, kallist,
Meie armsamat.
Sina andsid talle
Metsad, nurmed ka,
Mille lilled sulle
Kallilt pühendan.

Jumal kaitse rahvast
Saada kosumist.
Puhasta meid kurjast,
Anna kasvamist,
Usu vägi tulgu
Meile aitajaks,
Siis me tegu olgu
Õnne rajajaks!

Vaimul. I. II.

L. RAUDKEPP.

Malevkonna 20. aastapäeva puhul

mälestale tänutundes

kõiki Rävala kaitseliitlasi, naiskodu-
kaitsjaid, noorkotkaid ja kodutütteid,

kes 20 aasta vältel
manalasse varisenud

kogu

Rävala malevkond

Iga päev toob praegusel ajal
suuri uudiseid

Tellige veel täna
„Uus Eesti“

Pilte Rävåla malevkonna aastapäevalt Iru linnusel 1937. a. augustis.

Ülal: Vasakul — Sotsiaalminister O. Kask linnust vaatlemas. Keskel — Iru linnuse ülik Kivikangur. Paremal — Harju maleva pealik kolonel-leitnant K. Saar aastapäeval malevkonda tervitamas.

All: Vasakul — Pidulised haljal murul tantsu keeru'tamas. Paremal — Malevkonna rammumehed kõit vedamas.

S 3836:6

Muistseid sõjamehi Iru linnusest

*Püüsi üksmeel ja vapper isamaa vaim
aastatuhandeid ka Rävälä malevkonnas*

Harju aj. Maavalitsus